

Exedræ Ecclesiasticæ Sive Concionvm Moralium ... t. ...

In Dominicas totius anni

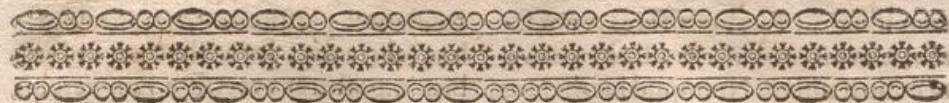
Schrötter, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1687

XX. In Domin. Palmarum. Ecce Rex tuus venit tibi mansuetus, sedens super asinum, & pullum ejus. Matth. 21. Arg. Processio Asinaria.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56286](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-56286)

CONCIO XX. IN DOMINICA PALMARUM.

Ecce Rex tuus venit tibi mansuetus, sedens
super asinam, & pullum ejus.

Matth. 21.

ARGUMENTUM. PROCESSIO ASINARIA.

Nullus omnino est, qui gloriose, hac luce, Christo adornato triumpho non applaudat; nemo, qui pompa ipsius, seclusis Pharisæis, non velificeatur. Aud. Discipuli ex volvate ipius ignobile adducunt jumentum, ut vel in ipsa humilitate splendidissimè triumpharet, qui magnitudinem, ac sublimitatem omnem transcendit. Ex turba alii mutilant rami arbores, & callem exornaturi prosternunt. Alii vestimenta sua sinuabant sub plantis ipsius, quatenus vel in viliamictu fastum aliorum procularet, vel ex eodem dedicationem, devotionemque ipsorum colligeret. Pueritant gloriösius, quando innocentius Paena, elatis palmis,

occinebant: Hosanna Filio David ingeminantes.

Eundem in finem Vos hic Auditores meos coadunatos conjicio, ut fervorem hujus coronæ æmulemini, ut cum eadem ejusdem ingressum in spiritu honestetis; vosque deditissima subjectione eidem substernatis. Quid ego? Solusne otiosus spectator adero? Absit id à me. Memor officii mei, asinum apprehendam, & deducam. Sed quod? Videamus.

NARRATIO, AC PARTITIO.

Viget etiamnum multis in partibus receptissimus mos, ut in memoriam hodiernæ triumphatricis pompæ, scholæ triviales Asinum phaleris exornent;

orment, eundemque ex scholis, per compita, ad atrium templi comitentur. Nec mihi quicquam occurrit aliud, quam ut iisdem itineribus insistam, & in iis, pro eodem asino nostro diversorum queram.

§. I. Prima statio Asini in schola.

II. **E**T primo quidem ingressu sapientissime mihi videtur ducendus ad scholam. Est enim illa percommoda, & multorum ejusmodi capax animalium; multi inibi inveniuntur de genere ipsius fraterculi, qui de istius accessione sibi plurimum gratulabuntur. Togatus licet sit, & Apostolico insignitus paludamento hodiernus asinus; attamen in cerebro pulmentum reconditum circumfert: suppari ratione bene multi Studiosorum, et pallium philosophicum gestent, asininos nihilominus mores, ac genium neutquam deponunt. Non omnes, qui se laureatos Poëtas venditant, Hypocrenem epotârunt. Nec omnes, quibus mitra, & epomis imponitur, sapientiam eo ipso induunt, sibiq; manitant. Nec omnes, qui Gymnasia, Academiasque frequentant, cum Platone, aut Aristotele conferendi. Virtutis, & excellentiae insignia, multi etiam citra virtutem, dignitatem, meritum consequuntur. Plerumque, ut Asinus ille Luciani Leonis exuvio ad arrogantiam utebatur, ita illi solâ Studiosi gloriantur nomenclaturâ.

*Asinus ad
scholam
ducitur.*

*Studio-
rum non
nullorum
asinini
mores.*

III. Hodiernus asellus nuspiam incedit sine matre, ubique eam sequitur, ubribus adhæret; haud secus, & isti aselli scholastici nunquam de matre, de lacte cogitant; & si quando paululum aveluntur, mente semper infixam gestant,

eiusmemoriâ labia lingunt, & imprimis approximante dominica Palmarum, ad matrem, ad ubera licentiam extorquere satagunt. Et quemadmodum illæ vaccæ Philistinorum, quæ jugum necdum traxerant, tamen acceptâ arcâ Testamenti, abierunt vias suas mugientes: ita & isti vituli asinarii eas æmulantur; & quamvis imperio parentum Musas sequantur, tamen identidem remugiant, & matrem inclamant.

IV. Deficiente quondam, interada- *Luna epo-
ta ab asi-
no.*
quandum asinū, Lunâ, credita est à simplicibus per asinum epota; siquidem imago illius proximè in stagno conspecta, illico nube interveniente disparuit. Subsimili deliriō matres nonnullæ de filiis suis ominantur, & ariolantur, eos nimirum omnium dignitatum, ac pinguium beneficiorū splendores, in lunæ mutabilitate adūbratos, devoraturos, ipsis interea in asinina mente, & statu perseverantibus. Jure itaque ad hoc diversorum deducendus videtur asinus hodiernus.

V. Sed quid faciet ibi, vel quid de illo fieri? Latet me quid de aliis; melius profectò sibi consulerent, si opificio sese honesto mancipient, quam tempus incassum in pulvere scholastico insumerent. Hic autem meus, vel potius Christi, quem duco, Instructorem, ac Pædagogum perbellè aliorum Studiosorum ageret; utpote qui primus æternæ Sapientiae voces in porticu stabuli excepit à Numine, Peripatetico effecto.

Et ne me ludere in ludo vestro literario putetis, ille imprimis vos edocetus est, vel suo exemplo primitias ætatis D E O consecrandas, & à teneris *Asini pul-
lus docet,
à teneris
D E O ser-
viendum.*

Y jugum

jugum illius esse subeundum. Hæc prærogativa mei aselli est, quod nemo ante Christum illius dorso inequaverit. *Supra quem nemo hominum sedit.* Hæc illius excellentia, quod ante omnes clitellas alias, Christum sarcinam levem in se suscepere. Hæc dignitas illius, quod nullius alterius jugum antehac succollaverit. O verè sapientes! o verè beatos! qui illum hac in parte æmulati fuerunt. *Bonum est viro,* modulatur Jeremias Vates, *cum portaverit jugum ab adolescentia sua.* Proficuum imprimis est ab ipsa infancia deditum esse pietati, & ad vitam austriorem, ad disciplinam rigidorem, ad sanctitatis apicem manuduci. Cujus causam innuit Sapiens in suis Proverbiis dicens: *Adolescens iuxta viam suam, etiam cum senerit, non recedet ab ea.* Difficulter eruditur quod rudibus annis imbibitum est. Nemo lanarum conchylia ad pristinum revocet candorem; aut querum annosam à teneris arcuari cœptam ad priorem rectitudinem. *Adolescens iuxta viam suam, etiam cum senerit, non recedet ab ea.* Haud secus actesta recens, & saporem, & odorem, quo primùm imbutus fuerit retinebit.

*Thren. 3.
27.*

Confuetudinis vis.

Prov. 22.

*Spec. Ex-
imp. tit.
luy.*

VI. In Speculo exemplorum legimus viam esse à quopiam SS. Patrum processionem, in qua junioribus crucem Angelus præferebat; Adolescentes eam manu sustentabant; Senes dorso arcuato eam ægerrimè succollabant. Qua visione profecto nihil aliud indicatum est, quam jugum Christi tam leve esse in pueritia, captivas sibi scientibus ejus ætatis delicias, quasi no-

mine eorum cœlestes Genii illud traherent, onusque omne in se derivarent. At verò qui jam ætate in adulata manum aratro admovet, onus prope intolerandum, illud jugum leve Christi esse existimat. Ac proinde: *Bonum est viro &c.*

Adhæc Professor hic Asellus in du**Afinus do-**
bio, ac bivio iter probè expediet, pla-
namque ad cœlestem Jerusalem vos
edocebit. De eo enim tradit S. Mar-
Marc. 11.
cus, quod ex bivio sumptus fuerit, &
viam Jerosolymam versus ingressus.
Et vos mei, Domini Studiosi ubi sta-
tis? ubi moramini? Nonne in bivio in-
ter virtutes ac vitia; inter statum sæ-
cularem, ac religiosum, inter Jericho,
ac Jerusalem, id est inter viam salutis,
ac perditionis? Estote itaque Hercu-
les, & quantumvis via perditionis vo-
bis mollis videatur, blandiorque, ac
rosis aspera; hæc verò durior dumif-
que obsita nihilominus istam duce
Asello arripite, & in simplicitate cor-
dis vestri cum eodem non jam ad ter-
restrem solo nomine duntaxat cele-
brem, sed ad cœlestem contendite.
Nam quantò via illa in Jericho prima
fronte blandietur speciosius, tantò in
exitu cruciabit crudelius. Hæc verò
quod asperior visa fuerit in primordio,
èo amœnior evadet in exodo.

VII. Edocerurus vos, ut alia mittam, *Item at-*
tentionem, auritam attentionem in templo, ac gymnasio. Observate ipsius aures, & auritum inter omnia animalia asellum meum deprehendetis. Ad hanc normam suos discipulos quinquenni efformabat silentio Pythagoras. Noverat enim probè olim elocuturos, qui
ante

ante mordicus linguae suae temperarentur. At mei Studiosi, quia potius linguati sunt, quam auriti, quia quidquid imbibunt, auctum effundunt; mirum non est, si subinde haereat aqua, & nihil ad rem eloquantur. Itaque ut Sapiens quondam ad formicas vos amandavit: *Vade ad formicam o piger:* ita ego vos ad asinum ablego. Ito ad Asinum o insipide, disce ab eo frugalitatem, disce obedientiam, disce viam; disce jugum Domini portare, & non jugum trahere Diaboli à juventute tua. Doctorem habes egregium Asinum, dummodo non tantopere in virtutibus naturae, quam in virtutibus eum sequi admitaris.

Aptissime igitur, commodissimeque hoc locandus videtur hospitio Asellus hodiernus, in quo, & suos est habitus æmulos, & discipulos. Unum duntaxat vereor, ne eum perinde, ac alios pudendo ludibrio straminea coronam dehonestent, aut alio probroso stigma te, quod multis proclive est, notatum exturbent.

§. II.

Statio altera in plateis.

VIII. Progrediamur ergo mihi Aselle, & compita petamus. Eja quo hic pro te diversoria. Vix credo dominus est, in qua vel uxori, vel maritus in asino subinde non equitet, & quod mirere, illa saepiuscule primatum obtinet. Ergo apud hosce in obsequiis esse, & stipendia mereri fors poteris?

Attamen & hic subvereri cogor, ne

tua abutantur patientia, & ubi parte ex una haec tenus asinus consensus est, jam etiam ex altera clitellæ imponantur. Nolo etiam novam hic condere Arcadiam, ubi imprimis principiantur, qui agasones agunt. Etenim si turpe est, ac probrosum mulieri honestæ equitem ementiri; multò infamius, & ab humanitate omni alienum in asino equitare. Nihil enim tam proprium hominis est; nihil quod insignius illum ab aliis procreatibus rebus, & maximè bellus distinguat, ac māsuetudo. Tolle hāc ab homine, brutum fiet, aut degeneri barbarie odiosus, aut infamum Lemurum persimillimus. Character, quo separatur à belluis, & divinam participat naturam excellentissimè, in hac una emicat virtute.

Quum Numen optimum Eliæ Vaticollitum fuisset, se eidem manifestaturum in visione, primum auditus est spiritus grandis, & fortis, subvertens montes, & conterens petras ante Dominum; subinde commotio, post ignis ad extremum sibilus auræ tenuis, in quo Deus, tanquam in effedo honoratissimo ad Prophetam adlabebat. In hoc facto recondita esse ingentia mysteria ipse modus procedendi constatur. Numquid enim incassum tot ante se Præcursorum, & veluti hastatos præmisit in spiritu grandi, ac forti milites? Numquid frustra concussi suis sedibus montes, contrita Alpium pectora? Numquid citra causam turbo, & flamma præcessit? Edicat Procopius nobis, quid sentiat: Ut ostenderet, ait, quod facile sibi sit fulmina de cœlo latè cladem ferentia demittere, orbis

*Iracundia
de honestat*

3. Reg. 19

*Deus quo-
modo ap-
paruit Eliæ*

*Protop. in
lib. 3. Reg.* molem quatere , terram impiis in tumulum aperire , vi procellarum commovere omnia , atque evertere . Sed placet mihi mansuetudo , iuit; Non in spiritu , non in commotione inus , sed in animi placabilitate . Eam ob rem in sibilo auræ tenuis apparuit , ut nos edoceret mansuetudinem , & dulcem quandam , sedatamque humanitatem divinum quidpiam esse . Deique moribus conveniens ; & fœdare Numinis imaginem , quisquis in spiritu turbido , ac impotente ; in mente iracunda , ac fastuosa , in voce tonante , ac fulgurantibus oculis coram aliis appetet .

Ergo si notâ , ac charactere divinitatis , immo & humanitatis privari reformatum , eliminandus est hic a sinu in quo equitare offensi consueverunt , evacuanda est omnis ira , & animus ad clementiam componendus .

§. III.

Statio tertia in Curia .

IX. Hæc etsi asellum meum minime concernant , utpote generis distinctum ab ipsis , progrediendum mihi tamen ultra , ne vel in nomine virtutum præstulisse videatur . Sed quò ? Apparet hic prope domus altera , & splendida , ne dicam basilica , curia nostra . At numquid pro te A sine ? Cur non ? Etenim ille idiota , quem vulgari Calepinô asinum indigetamus , altissimô nonnunquam pollet consilio , & veluti ex Triponde fundit oracula . Confiteor , inquit Verbum incorporatum , tibi Pater celi ac terre , quia abscondisti hac à sapientibus , & prudentibus , & revelasti ea parvulis . Certè in suam aulam eadem Increata Sapientia , non Oratores , non Philoso-

*Simplices
audiendi.*

*A D E O
elesti.*

phos , non sapientes , sed simplices , & idiotas adscivit : *Videte* , scribit Doctor <sup>1. Cor. i.
26, 27.</sup> gentium , vocationem vestram fratres , quia non multi sapientes secundum carnem , non multi potentes , non multi nobiles ; sed quæstitia mundi elegit Deus , ut confundat fortia , & ignobilia mundi , & contemptibilia elegit Deus , & ea quæ non sunt , ut ea quæ sunt destrueret , ut non glorietur omnis caro in conspectu ejus . q. d. Vide te , & reflectite vos ad primum illius in hunc mundum ingressum , quos assistentes habuerit , nonne bovem , & asinum ? Videte , ac observe , quibus primùm grande nativitatis ipsius sacramentum revelatum ; nonne pastoribus vigilantibus juxta gregem suum ? Vide te , & expendite , quos subinde collaterales amicos elegerit , quos nam socios mensæ , principes Ecclesiæ suæ , nonne rudes retium magistros , inconditos , ac unius artis opifices ?

X. Quorsum hæc ? An ad convitum ^{Sapientia} Sapientum adducta ? Neuriquam . Sit ^{rectores} suus sapientibus locus , sit honos , sit authoritas . Quod oculi sunt corpori , id sapientes communitati . Perperam & quæ illi citra oculos , ac isti citra sapientes prospectum est . Vulgatum illud Platonis : Tum primùm beatas fore Respublicas , si eas , vel studiosi sapientiae regerent , vel earum rectores studere sapientiæ contigisset . Plurima in civitatem redundant emolumenta , si moderatrix præstò fuerit Sapientia . Quorsum itaque asellum meum illuc compello ? Eo non nisi sine , ut & simplicis non semper spernatur sententia ; ut & ipsis dicendi campus pateat , & auris ; ut curia sit asylum afflictorum , ara gementium , tem- ^{Curia fuit} plum

*Afinus
Symb. Sa-
pientia.*

plum deorum, quo cuivis accessus ad vota sua exolvenda pater, Numinenque invocandum, ac placandum.

*Pier. in
Hierogl.*

Relinquendus forsitan hoc loci meus asellus, imprimis cum illum sapientiae symbolum apud secretiores Hebraeos fuisse tradat Pierius, cuius ideam constituant *Saphiroth*. Verum non forensis, aut prophanus iam hic asinus, ex quo Dominum rectorem passus est. Haudquaquam ultra colla submitter sarcinis vestris saecularibus portandis, (quibus forsitan illum oneraretis) qui onus cœlestis portare didicit.

*Brev. Rom.
27. Maij.*

Joanni Etrusco sanctæ Ecclesiæ Romanæ Antistiti, ac Martyri, quum ei nobilis vir ad Corinthum equum, quo ejus uxor mansueto utebatur itineris causa commodasser, factum est, ut equus subinde remissus Domino, ita ferociret, ut fremitu, ac totius corporis agitatione, semper deinceps Dominam expulerit, tanquam indignaretur mulierem recipere, ex quo sedisset in eo Iesu Christi Vicarius. Id ipsum ne aliis eveniat, reformido, si abutim meo asello, ad onera forensia portanda contendenter.

§. II.

Statio quarta in Templo.

*Afinus in
templum
ducatur.*

XI. R ectius ergo jumentum meum ad Basilicam dirigam; siquidem Christi Domini contactu aliqua ratione, piis non nisi usibus consecratus est. At hic item, cum tam multa sint præse-pia, ad quodnam eorum statuam? Non viderur aptius, quam ad exedram meam. Hic enim si naturam suam non exuerit, mores minimum asininos dediscet.

Comminiscuntur Poëtæ, incantationibus Medææ beneficæ homines in as-

nos transformatos. Experienciam item, & millenis testimoniis est comprobatum, id à sagis aliis, vel arte delusoriâ, vel effi-cto ex ambiente aere habitu ferino, vel veris pellibus aliunde allatis, & adaptatis factum fuisse. Possunt id dico incan-tationibus suis beneficii, & non poterit sacra-tiore carmine Ecclesiastes, ut ean-dem feritate in exuat; vel transmutetur? O quot ad alias exedras, vel etiam istas, brutorum deposito genio, non huma-num duntaxat, sed angelicum sensum receperunt! Quot illorum, qui alios canum instar allatrate soliti, hic didicere pro inimicis orare? Quot lupi transfor-mati in agnos mitifissos? Quot accipi-tres hic transiere in columbas? Quot corvi conversi in cignos? Quot upupæ in alaudas &c. Quemadmodum enim cuncta verbo Domini formata sunt; ita eodem reformari queunt. De uno ita-que cur id non sperem asello?

Quod si id minimum evicero, mori-bus certè imbuam politioribus. Redar-guam illius stoliditatem, calcaria sub-dam tarditati, castigabo invercundiā, aliōsq; ipsius mores sordidissimos refin-gam, quaten⁹ meliori vita sese redonet.

XII. Id duntaxat subvereri cogor, ne me descendente, ipse in mei confu-sionem concendat.

Recenset Sagonius, asinum Murinæ, *Afinus ru-ni fallor* in tigillum evasisse, in eo-
que ad terrorem multorum rudisse. So-lemne id ipsum est nostrisibus, qui dum planè stolidi sunt, tamen arrudere con-cionanti, ipsius carpere, taxare, exente-rate sacras orationes assolent. Non si-nam ergo, ut hic advinciatur, mihi met-alapam inflatur.

Afinus ru-ni fallor

dit in ca-

thdra.

Sagon. de

bell. Ital.

lib. 9.

XIII. Capiam proinde aliud consilium, & ad sacra tribumalia eum sistam. Ibi enim alios video palmeos, vel fatius palmares asinos, qui computruerunt, ut jumenta, in stercore suo, qui totius anni ambitu congesta dorso onera gravissima deponere, ac vinculis, quibus constricti sunt, eximi gestiunt. Quod ut ritè faciant, velim ut morales asini, ab hoc naturali artem addiscant.

Afini sagacitas.

De eo perhibent Naturalis Philosophiae authores, quòd cùm sale onustus ageretur per fluvium, & casu impegitset, cliterrasque sale impletas demersisset, evadens ex flumine, cùm cerneret salem defluere, séque onere levari; alterâ die, idem flumen trajiciens, sponte, & ultrò sese lymphis demersit, jacuitque quo ad sal diffluxisset. Vobis, mei palmei asini, si cùm isto exonerari contenditis, id ipsum faciendum est, & corpori fluvio lachrymarum, ac labro penitentiæ immergendum. Non satis Vobis est, assistere sacro tribunal, vestrasque emittare culpas; nisi cor scindatur contritione, & amatissimo dolorum, de Deo offenso conceptorum, Oceano diluatur. Lachryma enim est, quæ extinguit gehennam, solvit penitentem, ligat, ne ultra nocere queat, ipsum Zabulon.

XIV. Secretarius Incorporatae Sapientiæ intimus, vidit quâdam ecclasi septem Angelos, quorum singuli tubas flatu suô animabant, & de sexto Angelo loquens, testatur audivisse vocem ab altari prodeuntem, quæ ei præcipiebat: *Solve quatuor Angelos, qui alligati sunt in flumine magno Euphrate.* Quæro, quinam hi sint Angeli, quisnam eos

Apoc. 9. 14

in flumine advinxerit? Et audio Interpretes passim decidere, malos fuisse genios, concatenatos pœnitentiâ incolarum, & retardatos, ne nocerent. Ita Ribera: *Quatuor Angelos, de quibus nunc sermo est, ex majoribus esse arbitror, quibus commissum est, ut per se, & per inferiores spiritus infestent quatuor partes terre, nitentes impedire hominum salutem, eosque in idolatriam, & in omnia peccatorum genera inducere.*

Diabolus lachryma alligatur.

Itaque dæmonia homines aggressura, & ad scelera stimulatura, alligata sunt, absque viribus, armis, ac telis. *In flumine magno Euphrate.* Nonne autem id flumen est, quod Babylonem pertransi? Nullus dubitat. Nonne id flumen, supra quod Hebræi captivi sedebant, & flebant, suisque lachrymis undas præterfluentes augebant, ac ditabant? *Super flumina, lamentabantur, sedimus, & flevimus, dum recordaremur tui Syon.* *psal. 136. 1.* Ecce ergo, quare in hoc flumine catenati sint Lemures? Ecce, ubi vires suas amittunt? Ecce ubi armis, & officiis suis nequicquam officere queunt; ubi nimirum sinceræ lachrymæ, vera contritio in vinculis constrictos tenet.

Utinam & nos iisdem scelera nostra expiaremus, profectò redderemus eum inermem, & enervem, vinculisque constrictum teneremus. At quia annum sèpè integrum transigimus, quin cum dolore delictorum nostrorum veniam exoremus, & confiteamur, aut ex sola consuetudine id præstamus, ac cærimonia, idcirco triumphum de inimicis nostris haud assequimur, diabolus insultat, & invalescit. Immergimus nos ergo, & ex intimis medullis doleamus,

mus, quod DEUM nostrum offenderimus, illius cumulata in nos beneficia neglexerimus, tantum vitæ in delitiis, ac voluptatibus perdiderimus, tantum divinis ejus obliuictati fuerimus imperiis. Ita fiet, ut cum asino exonerati, in flumine sentiamus jugum Domini suave, & onus ejus leve.

Relinquendus itaque hic mihi esset, si apostolicis manibus non esset solutus. Aliò ergo ducam liberum jam & expeditum à vinculis necesse est. Quò tandem? Nuspiam dignius, ac congruentius, quam ad crates, ad altare, ad Christum. Nihil enim novi, asinos ad Christum sub eucharisticiis speciebus latentem accessisse, ac deveneratos esse.

Afinus cultor Eu-
charistia.

In Vita S. Antonii de Padua id prodigii refertur. Quidam præfractæ mentis hæresiarcha, quum propalam inficiaretur præsentiam Corporis dominici in sacra Synaxi, à S. Antonio evidenteribus S. paginæ, ac sanctorum Patrum testimoniosis, argumentorumque vi è adductus, ut ori frænos imponere sit coactus. Verùm ut est impudens hæresis, in luce meridiana palpatur, ac diverticula querit: ita & hic ejusdem veritatis mysterium prodigo comprobari expetiit. Annuit Sanctus, &, quodnam tandem signum intenderet, sciscitur. Cui ille: Domi meæ asinum habeo, cui triduo pabulum subtraham, & quarta die tu illi tuum panem sacrum propones, ego avenam monstrabo. Quòd si asinus neglecto pabulo suo ad panem tuum sacrum conversus fuerit, vietas dabo manus, & firmiter me crediturum recipio, ac

juro. Comprobata utrinque conditio; & triduo evoluto, adductus est asinus ad limina templi, proposito hinc ab Heterodoxo pabulo jumento, inde à S. Antonio pane Angelorum, & addito eidem imperio, ut DEUM, quem in præsepi suus frater deveneratus erat, hic ipse pariter præsentem coleret. Et ecce, inauditum spectaculum paret illi-
Afini co-
mites Sa-
cerdotis.

Hift. Socie-
tom. 1. l. 2.
n. 27.

Persimile quidpiam recenset Historia Societatis nostræ, nimirum in pago agri Tarvisini, cui Salzanum nomen, Laurentium quemdam Sacerdotem, cùm epulum Eucharisticum ad ægrotum citra pompam, comitatumque deferrat, asellos quo spiam extra oppidum offendisse, qui cùm Presbytero occurrisserent, veluti sentirent, quod ille deferrat, ex utroque viæ latere repente discretos procubuisse in genua. Sacerdotem verò ipsum, uno puerō comitante, re, novitate attonitum, medium inter mites ambulasse quadrupedes; eas verò quasi pompam ducerent, præeuntem fuisse secutas, & Presbytero in ædes ingresso, constitisse præ foribus, nec inde priùs abiisse, quamvis ab ægro reversus, eos ad sua pascua cum benedictione dimitteret.

An quidpiam talis obsequii, ac reverentiae hodiernus asinus Domino exhibuerit, tabulis mandatum non est. Vero simile tamen id præstissem, quod tantam addecebat Majestatem, quodque ab ea exigere senserat. Tanta vel
brutis

brutis animantibus inest erga Numen obseruantia; tam mancipatus ad ejus cultum ipsorum genius. Prò pudor! & nos quoties tanquam stipites adstamus, sine ullo & sensu devotionis, & debitæ subjectionis testificatione; ut vel inde liquidum evadat, in nobis aut fidem, aut religionem vacillare.

Profectò si ex mediis silvis Ethnorum quispiam huc intraret, & me de præsentia Domini in sacro epulo disserentem audiret; & ex altera parte tantam in multis, imprimis in Studiosis nostris irreverentiam cerneret, nunquam sibi persuadere posset, illos verbis meis pondus habere, aut dictis assentiri, quum alii in aulis, aut curiis, coram suis Summatibus, & Magistratu, hic coram suis Præceptoribus multò observantiores se exhibeant.

Dicunt itaque hi, quicunque ii sunt,

vel à brutis animantibus, quantâ deinceps reverentiâ assistere sacris Altaribus, aut sacrificiis debeant. Dicunt vel ab asino, lunare poplites, & se opus manuum Domini, ipsius omnino subiectum arbitrio contestari. Dicunt esse Christophori, & Christum non tam in corpore, quām in mente circumferre; nec tam in tergo, quām in moribus ostentare.

Ita credo futurum, ut ab eodem triumphantore nostro jam non in terrestrem, sed in cælestem Hierusalem introducantur.

Largire id nobis Christe JESU, qui accuratiore studio nos perditos, quām olim Saul parentis sui asinos quæsiverrat, reducere conatus es, ut & homines, & jumenta per te salutem consequantur.

Fiat.

DOMINICAM PASCHATIS V. TOMO SECUNDO.

CONC. XXI.